

Kadakas

Praegu on meil müügil üsna palju kadakaliike ja -sorte, suuremates aiakeskustes võib valida kümnete nimetuste vahel. Aga veel paar aastakümnet tagasi oli võõramaistest kadakaliikidest kõige tavalisem sabiina ehk kasakakadakas.

Nagu enamus kadakaid (*Juniperus*), on ka kasakakadakas (*J. sabina*) aeglasekasvuline, korraliku pilku püüdva põõsa saamiseks kulub paarkümmend aastat. On olemas kena vana, kollasekirjude võrsetippudega sort 'Variegata'.

Sabiina kadakas on hea juurduja, enamasti kasvatavad kõik kevadel tehtud pistoksad suve jooksul juured alla. Aprilli lõpus on paljunduslavas muld juba enamasti nii soe, et pistoksad saab juurduma panna.

Juurdumiseks on vaja urbet, vee- ja õhurikast substraati. Kõige parem on freesturvas, millele lisage umbes kolmandiku jagu sõmerjat

liiva. Peenike ibejas saviliiv selleks ei sobi.

Väga hea juurutuskeskkond on perliit. Aianduspoodides seda kahjuks küll müügil pole, tundub, et perliiti saab tellida ainult hulgifirmadelt ja suures koguses. Puhas perliit on haigusvaba ning hoiab hästi niiskust, kuid temas ei ole niigi palju toitaineid kui turbas. Seepärast pange nii perliidikihi kui ka turbasegu alla tüse kiht hästi haritud ja väetatud aiamulda, kust juurdunud pistikud-pistoksad saavad kasvuks vajalikke toitaineid.

Pistokste ja haljaspistikute juurdumist kiirendavad kasvustimulaatorid. Meie poo-

Kaljukadakas (*Juniperus scopulorum*) 'Moonglow' Tartu Ülikooli Botaanikaaias.

Virgiinia kadakas (*Juniperus virginiana*) 'Grey Owl'.